

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν γήρωσαν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καί ὑπό του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἁριστον καί χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΕΥΝΑΔΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσπερικοῦ :

Ἑσπερικοῦ :

Ἔτησίαν . . . 8, —
Ἑξάμηνος . . . 4,50
Τριμήνος . . . 2,50

Ἔτησίαν φρ. χρ. 10, —
Ἑξάμηνος > > 5,50
Τριμήνος > > 3, —

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσπερικοῦ λεπ. 20. Ἑσπερικοῦ φρ. χρ. 0,20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Ἐθελπίδου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βαγβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος

Ἐν Ἀθήναις, 30 Ἀυγούστου 1908

Ἔτος 30ον.—Ἀριθ. 40

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ

[ΜΙΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ R. MAYGRIER]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Διατί ὁ Χρήστος ἀνομιάσθη Χρήστος.

Ἦτο ἡ νύξ τῶν Χριστουγέννων, ψυχρά μὲν ἀλλ' αἰθρία καὶ κατάστερος.

Ἐδρισκόμεθα εἰς τὴν γαλλικὴν Βρετανίαν.

Πεντακόσια περίπου μέτρα μακρὰν τῆς καλαιῆς ἐκκλησίας τοῦ Φολγκέτου, ὁ Θωμάς Κερούελ, ἰδιοκτήτης τοῦ καπηλείου ὁ Γάτος εἰς τὸ Λενεβέν, ἐτάχυνε τὸ βῆμα διασχίζων τὴν εὐρείαν πεδιάδα. Ὁ ψυχρὸς ἀὴρ τοῦ ἐμάστιζε τὸ πρόσωπον. Διὰ τοῦτο, φρονίμως, εἶχε σηκωμένον τὸν γλακῶν τὸ ἐπανωφόριον του.

Ἐβιάζετο εἰς τὸ Φολγκέτον, διὰ νάνταμωσῆ ἐκεῖ τὸν ἐξάδελφόν του Γιόρικ, τὸν ἐπίστον θά ἐπαίρνε μαζί του εἰς τὸ Λενεβέν, μὲ πολλοὺς ἄλλους

συντοπίτας, διὰ νὰ ἐορτάσουν ἀπὸ κοινοῦ τὰ Χριστουγεννα.

Βυθισμένος εἰς τὰς σκέψεις του, δισταυρώθη μὲ μιαν γυναῖκα—καὶ μάλιστα ἐξ ἀπροσεξίας τὴν ἐσπρωξεν ἀρκετὰ δυνατὰ,

—ἡ ὄπισθα ἤρχεται ἀπὸ κείνου.

—Ἀφήστε με! τὸν παρεκάλεσεν ἐκείνη.

Ἐκπληκτος ὁ Κερούελ προσεπάθησε νὰ διακρίνη εἰς τὸ σκότος τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀγνώστου. Ἀλλὰ

μὲ ἀπότομον κίνημα, ἡ γυναῖκα ἀπεμακρύνθη, καὶ μὲ βραχνὴν θρηνώδη φωνήν :

— Μὴ μὲ σταματᾶτε! εἶπε. Πρέπει νὰ φύγω καὶ δὲν θέλω νὰ χάσω τὸ τραῖνο... Ἀργότερα... ὅταν θὰ μάθῃ... σεῖς θὰ τοῦ πῆτε πῶς τὸ ἀγαποῦσα...

Λυγμὸς τὴν διέκοψεν. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον, τρέμουσα ὄλη, ὑπέλαβε :

— Σὰς τὸ συσταίνω καὶ σὰς τὸ ἐμπιστεύομαι... Ὁ Χριστὸς ποῦ γεννᾶται ἀπόψε, σὰς ἔβαλε στὸ δρόμο μου. Χαίρετε!

Ὅταν ὁ Θωμάς Κερούελ συνῆλθεν ἀπὸ τὴν ἐκπλήξιν εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἔρριψαν οἱ ἀσυνάρτητοι αὐτοὶ λόγοι, ἡ ἀγωνιστικὴ εἶχεν ἐξαφανισθῆ ὡς διὰ μαγείας.

— Θὰ εἶνε τρελλή! ἐσυλλογίσθη.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του, καὶ ἔφθασεν ἐντὶς ὀλίγου εἰς τὴν πλατείαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Φολγκέτου. Ἡ οἰκία τοῦ ἐξάδελφου τοῦ Γιόρικ εὐρίσκειτο ἀκριβῶς εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς τῆς πλατείας. Ἀλλ' ἔξαφνα ὁ Κερούελ παρετήρησεν ἓνα πρᾶγμα, ἀρκετὰ ἐγκώδες, ἐπὶ τῶν βαθμίδων τῆς Ἐκκλησίας. Τί νὰ ἦτο; Πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθη ὅτι κάποιος ἐπαίτης θάπεκοιμήθη ἐκεῖ, περιμένων τοὺς πιστοὺς διὰ νὰ ζητήσῃ ἐλεημοσύνην. Ἀλλ' ἡ περιέργεια τὸν ἐκυρίευσεν, καὶ ἀντὶ νὰ ἐξακόλουθῆσεν τὸν δρόμον του πρὸς τὴν οἰκίαν, διηρθώθη πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀνῆλθε τὰς πάντες ἐφθαρμένας καὶ βρουσκαπεῖς βαθμίδας τοῦ παλαιοῦ οἰκοδομήματος.

— Περιέργο! ἐσυλλογίσθη κύπτων. Ἀπὸ μακροῦ αὐτὸς ὁ μπόγος ἐμοιαζε μὲ ἄνθρωπο. Τί νὰ ἔχη μέσα;

Καὶ συγχρόνως ἐβύθισε τὴν χεῖρα εἰς τὸν σαρὸν τῶν ρακῶν ἐκείνων... Ἐξαφνα ἀνατρίχιασε... Ἐἶχε ψάσῃ κάτι θερ-

«Ἐβιάζετο νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Φολγκέτον...»
(Σελ. 313, στ. α')

μὸν, ζωντανόν, καὶ τὴν ἰδίαν στιγμὴν μιὰ κραυγὴ, ἓνα κλάμα βρεφικὸν ἤκουσθη ἀπὸ μέσα.

— Παιδί!... πεταμένον, ἐκθετο!... τέτοια ὦρα καὶ μὲ τέτοιον κρούσι... ἀνέκραξεν ὁ Κερούελ σηκίων μετ' προσοχὴν τὸ δέμα. Ποιὰ μητέρα ἀσπλαγγχνη...

Διέκοψε τὸν μονόλογόν του, ἐπειδὴ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐφύσησε δυνατῶτερα, καὶ ἔτρεψε κατ' εὐθείαν εἰς τοῦ Γιόρικ.

— Ἐάδελφε! ἔάδελφε!.. ἐφώναξεν ἄ-

«Ἐβάλε μίαν φωνήν.»
(Σελ. 314, στ. β')

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΡΟΖΑ

ΣΚΗΝΗ ΙΒ'

ΔΙΕ ΡΟΖΑ, ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, έξομα από το δουλάπι:—Ούφ! (Πρός την Αδα Ρόζαν.) "Ε, τὰ μισοκαταφέρατε... Πολύ βελούδο έρωας, λίγο σίδερο!

ΔΙΕ ΡΟΖΑ, χωρίς να την άκουη:— Έως χρένου μέλις... Ένα στοματάκι κοραλένιο που λέει «μαρά»... Πρέπει να κόψω εγώ τὸ γάλα ἀπ' αὐτὸ τὸ στοματάκι; (Παιρνει τὸ γράμμα τῆς παραμάνας καὶ τὸ ξαναδιαβάζει.)

«Αχ, Κυρία μου... ὄχι ἀκόμη...» (Σελ. 316, στ. β')

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ:— Εἶδατε τί ψευτιά, τί ἀπάτη;... Ἄν δὲν ἔχουν ἐγώ, δὲν θὰ ἐμανθάνατε τίποτε!

ΔΙΕ ΡΟΖΑ, ἀναγινώσκουσα:— Ἀρχίζου νὰ τὴν ἀποκόβουν... Τώρα πίνει γάλα μὲ τὸ κουπάκι... Ἄχ, μὲ τί σκληρότητα μιλεῖ αὐτὴ ἢ παραμάνα γιὰ τὸ μαρὸ!... Καὶ ὅμως ἐπρεπε νὰ γαπαῖ τὸ πλασματάκι αὐτὸ που τὸ μεγάλωσε μὲ τὸ αἷμά της!

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ:— Δὲ βαριέστε! Αὐτὲς οἱ παραμένες τῆς ἐξοχῆς εἶνε κτήνη!

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Ἀλήθεια; Τί δυστυχία!

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ:— Λοιπὸν, ἐπῆρατε τὴν ἀπόφασί σας;

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Ἄ, ναί...θὰ τὴν βγάλω... Ἐπρεπε ὅμως πρῶτα νὰ σκεφθῶ καλλίτερα...

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ:— Περιστόν.

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Λέτε πῶς δὲν θὰ τὸ μετανοήσω;

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ:— Διόλου! Ὑπηρέτριες σὰν τὴν Οὐρανία, ψευτρες καὶ ὑποκρίτριες, ἄλλο τίποτε!...

ΔΙΕ ΡΟΖΑ, κτυπῶ τὸ κου-

δοῦνι.— Θὰ τὴν φωνάζω. (Δείχνουσα τὸ δουλάπι.) Ζεῖς... εἰς σπιτάκι σας! (Ἡ Κα Λεμονὴ χώνεται πάλιν εἰς τὸ δουλάπι.)

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'

ΔΙΕ ΡΟΖΑ, ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, ΟΥΡΑΝΙΑ. [Ἡ Οὐρανία εἰσέρχεται ταπεινῆ, σκυμμένη, μόλις τοιμῶσα νὰ κτυπήσῃ τὴν κυρίαν της.]

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Περιστόν νὰ περιμεινωμε... Ἐπῆρα τὴν ἀπόφασί μου.

ΟΥΡΑΝΙΑ, ἰκετευτικῶς:— Ἀχ, κυρία μου... ὄχι ἀκόμη!

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, ἀπὸ τὸ δουλάπι:— Μὴ

«Χαίρετε, δεσποινίς!...» (Σελ. 317, στ. α')

ΟΥΡΑΝΙΑ:— Καὶ ποῦ νὰ πάω;

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Στῆς παραμάνας.

ΟΥΡΑΝΙΑ, ψελλίζουσα:— Στῆς... παρα... μάνας!...

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Νὰ πάρῃς τὸ παιδί σου...

ΟΥΡΑΝΙΑ:— Ἀδύνατο... τὸ πουλάκι μου... καὶ ποῦ νὰ τὸ πάω;

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Ἐδῶ!

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, ἀπὸ τὸ δουλάπι, χειρονομῶσα κατὰπληκτος:— Τί; πῶς; Ἄκουσα καλά;...

ΟΥΡΑΝΙΑ, φέρουσα τὴν χεῖρα εἰς τὸ κεφάλι:— Δὲν... δὲν... ἐννοῶ.

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Νὰ σὲ κάμω νὰ ἐννοήσῃς. (Μ' αἰφνιδίαν ἐκρηξὴν καλοσύνης!) Πρῶτῃτα εἶχα σκοπὸ νὰ σὲ βγάλω... Ἄλλὰ δὲν μπορῶ, ἔπως δὲν μπορεῖς καὶ σὺ... Ἡ εἰλικρίνεια τῆς μετανοίας σου... ἢ μητρικὴ σου στοργή... ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, ὡς ἄνω:— Σταθῆτε! σταθῆτε! (Ἐξακολουθεῖ νεύουσα, ἀλλ' ἢ Διὸς Ρόζα οὐτε κἀν τὴν βλέπει.)

ΔΙΕ ΡΟΖΑ, ὡς ἄνω:— Ἐπειτα τὸ παιδί... τὸ ἄσθο πλάσμα... Εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου: δὲν θάταν καλλίτερα νὰ τὸ φέρω ἐδῶ; νὰ τὸ κάμω νὰ μάγαπησῃ ἔπως μάγαπησες καὶ σὺ;... νὰκούω τὰ βήματάκια του... τὴ φωνούλα του... τὰ γελιάκια του...

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, ὡς ἄνω:— Τὰ κλαματάκια του...

ΔΙΕ ΡΟΖΑ, μὴ προσέχουσα:— Καὶ τέλος πάντων νὰ ξαναειπῶ;

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, ὡς ἄνω:— Κουταμάρα! προστυγιά! ἀηδία!

ΟΥΡΑΝΙΑ, γελῶσα καὶ κλαίονσα:— Ἄ! τί ὥρατα... τί ὥρατα που θὰ εἶνε!... Τὸ κοριτσάκι μου ἐδῶ... μαζί μου... γιὰ πάντα;

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Ναί.

ΟΥΡΑΝΙΑ:— Ἄχ, πῶς θὰ σᾶς ὑπηρετῶ! πῶς θὰ σᾶς περιποιούμαι!... Θὰ εἶμαι ὅλη δική σας! σῶμα καὶ ψυχὴ!...

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, μανιώδης:— Ὅριστε! τώρα βρῆκε τρόπο νὰ κλαίῃ καὶ νὰ γελᾷ, συγχρόνως! (Καταπνίγει προυγὴν λύσης καὶ χώνεται διωσδιόλου εἰς τὸ δουλάπι, τοῦ ὁποῖου, ἐξ ἀπροσεξίας, κλείει τὴν θύραν τελείως.)

ΟΥΡΑΝΙΑ:— Ἐξέχασα νὰ σᾶς φέρω τὸ γεμά σας, ἀλλὰ ὅλα εἶνε ἔτοιμα: ἢ κρέα ὀρνιθα... ἢ σαλάτα μὲ τὰ σκληρὰ αὐγά... ἢ κρέμα...

ΔΙΕ ΡΟΖΑ, μὲ γλυκύτητα:— Πήγαινε πρῶτα αὐτὰ τὰ μωρουδιότικα στοὺς Καλομοιρηδες, καθὼς καὶ τὴν ὄρνιθα. Σήμερα θὰ γευματίσω λιτῶς. (Καθ' ἑαυτὴν:) Νὰ τρώγω λίγο καὶ συγνά... Ἄλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι εἶνε πάρα πολὺ

συγνά... Τί μὲ μέλει τώρα! Ὅταν θὰ φέρω ἔτι σπιτὶ τὸ παιδί, τὸ ἰσοζύγιον θὰ εἶνε πλήρες!

(Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Οὐρανία ετοιμάζει τὸ δέμα. Ἀλλὰ τὴν σιγμὴν ποῦ κινεῖ νὰ ἐξέλθῃ, ἀκούονται κραναὶ ὑπόκωφοι.)— Βοήθεια!... βοήθεια!... Ἀνοίξτε!... Πνίγομαι!

ΟΥΡΑΝΙΑ:— Κυρία... ἀκούτε;

ΔΙΕ ΡΟΖΑ, σιφρομένη πρὸς τὸ δουλάπι:— Ἄ! ἢ Κα Λεμονὴ... τὴν ἐξέχασα!

ΟΥΡΑΝΙΑ κατὰπληκτος:— Καὶ τί κάνει ἐκεῖ-μέσα; Κρόφτηκε;

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Ἀνοίξτε τῆς γρήγορα! (Ἡ Οὐρανία ἀνοίγει τὸ δουλάπι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξορᾷ εἰς κακὴν κατάσταση, ἡ Κα Λεμονὴ. Ἡ Οὐρανία παρ' ὀλίγον νάναποδογουριοθῆ.)

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ, πρὸς τὴν Αδα Ρόζαν:— Τάκουσα ὅλα... τὰ εἶδα ὅλα... Καὶ σᾶς λυποῦμαι!

ΟΥΡΑΝΙΑ καθ' ἑαυτὴν:— Ἄ ἔτσι; Γι' αὐτὸ μοῦ φάνηκε πῶς τὸ δουλάπι μιλοῦσε κ' ἔλεγε ἀσχημά λόγια!...

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ:— Σιδερένιο χέρι! (καυχάουσα:) Ὅχι δά!... Οὔτε χάρτινο!

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Μά... ἀγαπητὴ μου κυρία...

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ:— Τίποτε! τίποτε! Ἐκάματε μιὰ μεγάλη καὶ φοβερὴ ἀνοησία... Πολὺ γρήγορα θὰ μετανοήσετε... Ἐτσι θὰ μπάσετε ἔτι σπιτὶ σας ἓνα μωρὸ παιδί, ποῦ θὰ ἔχῃ ἕλεση, κοκίτη, ἐρυσίπελας, ἀνεμοβλογιά...

ΟΥΡΑΝΙΑ, ἐντρομος:— Γιὰ τὸ Θεό! φθάνει, κυρία!... (Καθ' ἑαυτὴν:)— Μπᾶ, κακοχρονιάχῃ, ποῦ νὰ φάῃ τὴ γλώσσά της!...

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Δὲν πειράζει... θὰ τὸ γιατρέψουμε!

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ:— Ἐνα παιδί που θὰ εἶνε λαίμαργο... ἰδιότροπο... ψευτούδικο... πεισματάρικο... ἐκνηρό...

ΟΥΡΑΝΙΑ καθ' ἑαυτὴν:— Τὸ ἀγγελοῦδί μου!... ὅλα τὰ ἐλαττώματα τώρα!...

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Δὲν πειράζει... θὰ τὸ διορθώσουμε!

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ:— Ἀκούστε με: Θὰ βγῆτε γελασμένη. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀνθρωποὶ εἶνε ἀχάριστα ἔντα. Ποτὲ μου, κανένα δὲν ἐγνώρισα ποῦ νὰ εἶνε εὐγνώμων!

ΟΥΡΑΝΙΑ καθ' ἑαυτὴν:— Τὸ πιστεύω... Ἄ, πολὺ ξυνη αὐτὴ ἢ Κα Λεμονὴ!

ΔΙΕ ΡΟΖΑ, μὲ γλυκύτητα:— Μὰ ξέρετε γιατί; Γιατί καὶ σεῖς δὲν τοὺς ἀγαπάτε μὲ τὴν καρδιά σας.

ΚΑ ΛΕΜΟΝΗ:— Χά, χά, χά! Μὲ τὴν καρδιά μου. Ἐννοια σας, καὶ τὴν καρδιά μου ἐγὼ δὲν τὴν ἔχω γι' αὐτοὺς! Χαίρετε, δεσποινίς! (Ἐξέρχεται παραφύσως.)

ΣΚΗΝΗ ΙΔ'

ΑΙ ΑΝΘ, ἔκτος τῆς ΚΑΕ ΛΕΜΟΝΗ.

ΔΙΕ ΡΟΖΑ:— Μὴν τὴν ἀκούς, Οὐρανία, καὶ μὴ συγχώρεσαι. Ἐγὼ πιστεύω στὴ δική σου εὐγνωμοσύνη.

ΟΥΡΑΝΙΑ:— Ὄ, δὲν συγχώρομαι καθόλου!... Τὴν εὐγνωμοσύνη μου, κυρία μου, θὰ τὴν ἰδέτε!

(Δολοχία.)

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ
[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Henriette Beauséjour]

ΤΕΛΟΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΜΑΓΕΙΡΟΣ
ΜΕΓΑΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ
[ΜΟΥΣΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ J. CHANCEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ' (Συνέχεια)

Ὁ μικρὸς μουσικὸς παρεῖχεν εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τισαύτας διασκεδάσεις. αἱ ἴσους αὐτῷ ἐνθούμιζαν τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὅποιαν ἐπλανάτο ὡς μαρμιτόνι ἀνά τὰς ἐδοὺς τῶν Παρισίων.

Τὴν στιγμὴν ποῦ ἠτοιμάζετο νὰ περάσῃ τὴν καγγελοθύραν τῆς αὐλῆς, ἐσταμάτησε βλέπων ἓνα ταχυδρόμον κατασκυλισμένον, ὁ ὁποῖος ἀφίππευσε καὶ ἀνήγγειλεν ἐμπρὸς τοῦ εἰς τὸν Ἑλβετὸν θυρωρὸν, ὅτι ἦτο κομιστὴς ἐπιστολῆς πολὺ σπουδαίας καὶ ἐπειγούσης διὰ τὸν «Κύριον».

Γνωρίζομεν ὅτι ὁ Λούλλης ἦτο πολὺ περίεργος. Ἐσκέφθη λοιπὸν εἰ ἢ ἀφίξις τοῦ ταχυδρόμου ἐκείνου, ἦτο, ὅπως δῆποτε, τὸσον διασκεδαστικὴ ὅσον καὶ τὰ θεάματα τοῦ δρόμου! καὶ ἐνῶ ὁ θυρωρὸς ἐσπευδε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κύριόν του, ὁ μικρὸς ἤνοιξε συνομιλίαν μὲ τὸν ταχυδρόμον.

— Ἐ, σύντροφε! τῷ εἶπε θέλεις νὰ σοῦ κρατήσω τὸ ἀλογό

«Ἐπιάνετο μὲ ὄλην τὴν δύναμιν...» (Σελ. 318, στ. γ')

Ἡ Διδασκαλία ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Ἐπιβραβεύειν Δία* (βεβαίως καὶ εἰς γραμματικὴν εἰμπορεῖαν στέλλειν τὸ ἀντίτιμον, ὅταν εἴνε μικρότερον δραχμῆς) *Μαγαρομυῖνον Βασιλῆαν* (ἔδειξα τὴν ἐπιστολὴν σου εἰς τὸν κ. Φαίδωνα, ὃ ὅποιος σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις περὶ τῶν «Ἀθηναίων Ἐπιστολῶν») *Μ. Δ. Μ.* (οἱ περὶ δὴν ἐρωτᾶς δὲν εἶνε συνδρομηταὶ· α' ἐγὼ πάντοτε σ' ἐνθυμούμαι· περιμένα τὰς ἐντυπώσεις σου ἀπὸ τὴν Κέρκυραν.) *Μέγαν Ἀλέξανδρον* (ἔστειλα) *Φίλην τῶν Ζώων* (εὐχομαι καλὴν διαίτησιν) *Χριστιανὸν Αἶνον* (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν) *Μαγαρίταν τῆς Ἀρσινόης* (ἡ ἐπιστολὴ σου ὡραιότατη· 5 λεπτὰ κάμνον 10 παράδες) *Ἀντισμένην Ἀμυγδαλίαν* (εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις καὶ περιμένω) *Ἐλένην Α. Μ.* (ἔστειλα) *Μικρὸν Μουσικόν* (ἔστειλα) *Τένον τῆς Ἐρήμου* (νὰ τὰ διαβάξω, καὶ νὰ τὰ δημοσιεύω, ὅχι τὸ ἀπαγορεύει ὁ Κανονισμὸς· τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται) *Σεπασμένον Ἀδρόν* (ἔστειλα ἐκ νέου) *Ἑλληνικὴν Φιλολογίαν* (ὅταν εἴνε πάρα πολὺ καλὰ, δημοσιεύονται κατὰ προτίμησιν) *Φλάμουρον τῆς Ἐλευθερίας* (ἐννοεῖται ὅτι εἰμπορεῖς νὰ σταίη ἀπὸ τῶρα τὴν συνδρομὴν σου διὰ τὸ 1909· μοῦ κάμνεις μάλιστα καὶ χάριν, διότι εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους συσσωρεύονται τόσαι ἐγγράφαί καὶ γίνεται τὴν φασαρία...) *Φιλοκάριδα Ἑλληνοπούλιαν* (ἔστειλα· γράφε μοι λοιπὸν!) *Κίρκην* (βεβαίως, εἰμπορεῖς) *Κουσταλλιασμένον Λάκρον* (δεξταί) *Ἀρχοντα τῆς Χίου* (ἔστειλα ἐκ νέου) *Ταπεινὸν Κύριον* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 26 Αὐγουστοῦ, ἀπάντησά εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἐξ ὅσων ἐπιστολῶν ἔλαβα μετὰ τὴν 26 Αὐγουστοῦ, ἀπάντησά εἰς τὸ προσεχές.

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶσ μετὰ τῆς 9 Σεπτεμβρίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιδῶν μετὰ τῆς 19 Σεπτεμβρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μετὰ τῆς 30 Σεπτεμβρίου.

377. Λεξιγράφος.

Ἄνηρ τῆς παλαιᾶς Γραφῆς
Ἐνδύται μ' ἀναφορικῶν
Καὶ τῆς Αἰγύπτου παρεούθς
Γνωστὸν τι γίνεται φυτόν.
Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Γλυκοῦ Χαμόγελο

378. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε Α καὶ βάλε Ε
Καὶ τί γίνεται ἰδέ:
Ἄπὸ ἐν πτηνῶν ὠραίων
Μία νῆσος ἐστὶ Αἰγαῖον.

Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Χρυσουῖου Ἀπόλλωνος

379. Αναγραμματισμός.

Ἄνθρωπινα, λυτά μου,
Κι' αἰσῶσις ὁ μ' εὐρήξ.
Ἄλλ' ὅμως τῶν στοιχείων μου
Τὴν τάξιν μὴ κινήξ,
Διότι μὲ ζῶον ἀνάσπρον
Ὁτὶ συκαλεσθῆξ.

Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Ζήσου ἢ Διάπλασις

380. Τονόγραφος.

Ὀργανόν τι μουσικόν
Καὶ πολὺ... ἀγροτικόν,
Στῆν πληθὺν τῶν ἐπιθέτων,
Ἄπλως τόνον μεταθέτων,
Κατατάσσεις ἐστὶ λεπτόν.
Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Βοσκοῦτου

381. Πυγμαίς.
+ Οἱ σταυροὶ πόλις τῆς Ἑλλάδος.
* + * = Χρονικὴ διάφρασις.
** + *** = Ἐπιφώνημα.
*** + *** = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
**** + **** = Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.
Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Ζεζανίου τοῦ Γυμνασίου

382. Διπλῆ Ἀρσενική.
Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀπατελοῦν κατὰ σειρὰν νῆσον τῆς Ἑλλάδος, τὰ δὲ δεύτερα ἀρχαίαν θεάν:
1, Θεὸς τῶν Δακῶν. 2, Ἐνδοξὸς πρωτεύουσα. 3, Ποταμὸς τῆς Γερμανίας. 4, Ζῶον ὑποκορητικόν. 5, Γυνὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Μικροῦ Διαβολαίου

383. Φύρδην-Μίγδην
Τεράσιον ὁρηγίσις
λημῶσις ἡ μιράσις
χαρῆσις ὑπερσείσις
σι νευκτὸ πριάσις.
Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Ἀρχειερῶνου Διός

384. Φωνητερόλιπον.
τ - τχς - μλοσι - μ - μγ - φρν
Ἐστὴν ἀπὸ τῆς Γλυκεῖας Ἐλευθερίας

385. Γράφος.

HN
Ts
Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Μικροῦ Λόγι

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλον 33.
303. Σπίαθος (σπιά, θῶς.)—304. Ὑμη-
τός-ἀμπτός.—305. Ὁ γεωγραφικός χάρτης.
306. Κ Δ Ε Ν
Δ Ο Ρ Ε Α
Κ Ε Ρ Κ Υ Ρ Α
Ν Ε Υ Ρ Α
Α Ρ Α
Α
307. Ποίσις καὶ μὴ
ἄρεσις. (Ἡ ἀνάγνω-
σις κατὰ στήλας ἐν
τῶν κάτω δεξιᾷ, ἀνέρ-
χεται καὶ κατέρχεται
ἐναλλάξ.)—308. Ἐ-
κάτη (Αἰ, ΚΑΤΙ...)
—309. Γνωθὶ σαυτόν.
—310. ΛΥΣΙΑΣ (Λουκιανός, λΥτης, Κέ-
Στωρ, Λυσιμαχος, καρυΑ, Λάρισις.)—
311. Κακὸν καλῶς κείμενον μὴ κίσει.—312.
Ἐκ τῶν μικρῶν τὰ μεγάλα (ἐκ τῶν μὲ-κρον-
τᾶ μὲ γά-λα.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐξ ὅσων ἐπιστολῶν ἔλαβα μετὰ τὴν 26 Αὐγουστοῦ, ἀπάντησά εἰς τὸ προσεχές.
Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Ζεζανίου τοῦ Γυμνασίου

Ἐξ ὅσων ἐπιστολῶν ἔλαβα μετὰ τὴν 26 Αὐγουστοῦ, ἀπάντησά εἰς τὸ προσεχές.
Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Ζεζανίου τοῦ Γυμνασίου

Ἐξ ὅσων ἐπιστολῶν ἔλαβα μετὰ τὴν 26 Αὐγουστοῦ, ἀπάντησά εἰς τὸ προσεχές.
Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Ζεζανίου τοῦ Γυμνασίου

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΥΛΛΕΚΤΑΙ
Πῶλις, Ἀγορά, Ἀνταλλαγῆ, 25 ο)ο
ἐκπρωσις (χρεῖσιν γραμματικῶν). Απα-
teur=Χρ. Μ. Κρίστις, Ἀθήναι (Ἑλλάς).
(H, 508)

Στῆς φυγῆς του τὸ σκοτάδι
Στῆς ζωῆς τὴν ἔρημιαν
Ὡς παρηγοροῦν ἐπιτίδα
Νὰ ζητήσῃ φῆρον μίαν
καὶ τὸ Τένον τῆς Ἐρήμου; (H, 509)

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΣ ΣΗΜΑΙΑ
ΦΙΛΟΤΙΜΟΕΝΩΤΙΚΗ
ΠΡΟΝΗΦΙΑ ΔΗΜΟΦΗΦΙΣΜΑΤΟΣ (H, 510)

Ἐπιθυμῶ ἀνταλλαγὴν δελταρίων. Προ-
τικῶν καλλονῶν. Διεύθυνσις: Drapau
d'Espérance, poste-restante; Alexan-
drie (Egypte). (H, 511)

Στὸ ἀπελθόν εἰς Σάμω φίλτατο Ὑπερή-
στο φωνο Σαμουαίηλο εὐχόμεθα καλὴν
προόδον καὶ ταχέαν ἐπάνοδον.—Ἑλληνικὴ
Φιλολογία, Μικρασιατῆς. (H, 512)

Φίλτατο Ἀγγεῖς Ἀδερφέ, σὲ ἐπόμενα τὸ
πόδι σου ἀπὸ τοῦ πάτημα τοῦ... Ὀ-
νου; Παροσιακὰ καὶ... γαῖδουρνή ὑποκο-
νή |—Ριγολέττος, (H, 513)

Ἐπιθυμῶ ἀνταλλαγὴν δελταρίων. Προ-
τικῶν καλλονῶν. Διεύθυνσις: Drapau
d'Espérance, poste-restante; Alexan-
drie (Egypte). (H, 511)

Ἀλλάξας διεύθυνσιν ἐξακολούθῳ ἀγοράν,
Ἀ πόλιν, ἀνταλλαγῆν γραμματικῶν.
Τιμοκατάλογοι στέλλονται Δωδεκὰ
τῶ αἰτούντι.—Δ. Πέκος, Νεοφύτου Δού-
κα, 12, Ἀθήναι. (H, 515)

ΠΡΟΜΑΧΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
Ἐπιθυμῶ ἀνταλλαγὴν δελταρίων. Προ-
τικῶν καλλονῶν. Διεύθυνσις: Drapau
d'Espérance, poste-restante; Alexan-
drie (Egypte). (H, 511)

—Ποῖος στὸν ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΝ
Τὸν ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ δὲν θὰ δόξῃ
φῆρο κατάστησιν ὅν κίον;
διὰ τὸν ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΝ
ποῖος δὲν θὰ ξεπαθῶσι;
ΖΗΤῶ τίς δὲν θ' ἀνεψῶσι!!
—Στὸ ψευδώνυμον ἐκείνο
ποῦ τὸ Κλέος συμβολίζει,
φῆρος πάλλευκος ἀνήκει
στὸ ψευδώνυμον ἐκείνο
ποῦ τὴν Δόξαν ἐνθυμίζει
ὡς χαρισίμας τὴν «ΝΙΚΗ»
Ἐπιθυμῶ ἀνταλλαγὴν δελταρίων. Προ-
τικῶν καλλονῶν. Διεύθυνσις: Drapau
d'Espérance, poste-restante; Alexan-
drie (Egypte). (H, 511)

Ἐπιθυμῶ ἀνταλλαγὴν δελταρίων. Προ-
τικῶν καλλονῶν. Διεύθυνσις: Drapau
d'Espérance, poste-restante; Alexan-
drie (Egypte). (H, 511)

Τίς θὰ εὐρεθῆ ὅστις θέλει μαυρίσει τὸ
συμνητικώτατον καὶ ὑπέροχον ψευ-
δώνυμον ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ;
ΓΑΖΙΑ (H, 519)

Νυκτοκόραμα! βοηθήτατε, νὰ βγάλω-
μενε τὸν φέγγαρο ἀπ' τὸν πήγαδο!
πρὶν τὸ τουρέκι τοῦ Μισὲ Ντζανῆ σὲ πάση
γὰ... μπεκάτσα.—Βασιλόπουλος. (H, 520)

Μαγικὴ Ἀγορία.—Βασιλόπουλος καὶ Κη-
ραῖ μετὰ Τσίρον καὶ Σπηλιεῖον ἐπε-
σκέψαντο Νυκτοκόραμα οἰκᾶδε Rue Zaki
10. Ὀλίγον μετὰ ἀναχώρησιν τῶν μπουφῆς
Νυκτοκόραμος, ἦτοι: Ροδαζάχαρ, μαστι-
χα, ρῶμι, κρᾶσι, κονιάκ, εὐρεθῆ οἰκτρῶς
λεηλατημένος. Εὐρισκόμενος οὗτος εἰς μεγά-
λην ἀπορίαν καὶ κατακλιτῶν λεηλατησάν-
τας χιακὰ του προίοντα, ὑπόσχεται ἀνακα-
λύψοντι αὐτοὺς, ἀμείψαι χιακοπρεπῶς.
Τὸ δῶμα. (H, 521)

Μυρία εὐχαριστίας, Μικρὸ Ναύτη, διὰ
τὰς εὐχὰς σου.—Μαγαρίτη Φόσις.
(H, 522)